

De la GARRIK la... Grossmeister KASPAROV

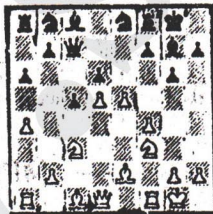
UN MARATON PE VERTICALĂ

Ing. LIVIU PODGORNEI

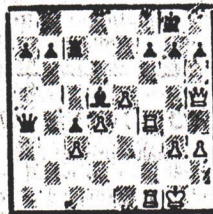
După cucerirea mult rivnitei „particule de noblețe” care îi înlesnea de-acum toate promenadele posibile - ca un pașaport de vis - pe bulevardele alb-negre ale Olimpiului, tentația sa irepresibilă de a-și grava numele pe luciul cupei mondiale a juniorilor îi contaminase pe toți ai casei de febra succesului. Nikitin tocmai cumpăraseră biletele de avion când cineva a apreciat, foarte just în primă instanță, că „Sir” Garri este cu un cap deasupra colegilor săi de peste hotare și că, în consecință, participarea sa la finală ar fi de prisos! Trăsnet din cer senin, zile de discuții cu „suspans” fără de care istoria n-ar fi avut farmec și în sfârșit - cum altfel? - sfetnicii Căissei izbîndesc, iar fotografiile au prilejul să-i fure un zîmbet de vulpoi pe Șeremetiev, ca o promisiune de victorie. Zîmbete la plecarea, zîmbete la sosire, fiindcă la Dortmund gazdele păreau pregătite mai degrabă pentru un festival al... berii decît al șahului, așa ca cîre n-a știut pînă atunci ce legătură benevolentă exista acolo între delicioasa băutură locală și sportul minții, a putut-o afla la locul „faptel”. Afiți finanțarea generală, cit și festivitatea de deschidere au fost opera de binefacere a faimoasei firme „blonde”, rivalizată economic poate doar de cea „argintie” a oțelului. La parada tinerelor vedete s-au prezentat 58 de campioni între 14 și 19 ani din 55 de țări, printre care și cel mai puternic junior român al momentului, maestrul ploieștean Adrian Negulescu, medaliat cu bronz la ultimele „europene” de la Groningen și tot al treilea, la egalitate, la „mondialele” de la Skien. În urma remarcabilelor sale performanțe și mai ales a victoriei - ale cărei ecouri mai dănuiau încă la Dortmund - în turneul de maestri desfășurat tot aici în

1979, Adrian trecea drept „unul” dintre favoriți, alături de fostul campion mondial de cadeți John Arnason - care în septembrie stîrnise panică în turneul de la Soci -, de Marcello Tempone - campion mondial și el la categoria „sub 17 ani”, autorul unei senzaționale victorii în îndepărtata Argentina asupra lui Petrosian -, de suedezul Ralf Akesson, de „superprecocii” Djoel Bendjamin și Nigel Short, sosiți cu întăriri de calibrul doctorului Nunn, doctor în egală măsură și în matematică și în șah! Prima vedere a avut loc, așadar, în templul berii, urmînd ca celelalte să se desfășoare la Westfalenpark, într-o sală ceva mai „sobră”, ale cărei fotolii se închiriară totuși cu o jumătate de an înaintea. Ca supremă asigurare împotriva oricărui diferend, organizatorii apelaseră la serviciile marelui maestru Lothar Schmidt, arbitru principal la Reikjavik în '72, la Bagio și la Olimpiada din Malta, dacă vă mai amintiți. Precauții inutile, fiindcă tinerii s-au dovedit niște gentilemeni, forjîndu-i pe membrii juriului de epel să someze pur și simplu. Diferența de clasă dintre Garri și „Restul Lumii” a ieșit la iveală încă din prima rundă. Nici n-apusese bine campionul olandez Kuipers să iasă din deschidere, că s-a și trezit... cu mingea în plasă!

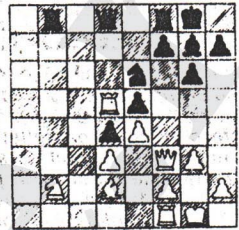
14.e6! fe 15.Nc4 De7 16.de* Cc7 17.f5! Cc6 18.Ng5 Nf6 19.Ce4 N:g5 20.Cf:g5 g1 21.C:d6 Cd4 22.Dh5 N:e6 23.Tae1 Tf6 24.C:f5 C:f5 25.C:e6 C:e6 26.T:e6 T:e6 27.D:f5 Te8 28.Te1 și negrul a cedat (1-0).

A doua zi același „șut”, același „plonjon”, același deznodămînt, dar altă victimă - Hjort:

22.e6! N:e6 23.d5 Db5 24.Th4 Dc5+ 25.Tf2 N:d5 26.Td4 Td7 27.Tf5 și negrul a cedat din nou (1-0). A treia zi, la fel. Lumea începuse să se ridice în picioare

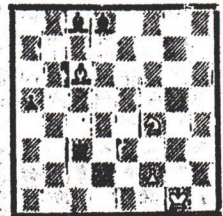
la fiecare mutare mai „piperată”. În runda a patra, mare meci mare - Negulescu-Kasparov - și, într-adevăr, o partidă de mare frumusețe și profunzime, cu un sacrificiu de damă uimitor:
1.Cf3 Cf6 2.c4 g6 3.Cc3 Ng7 4.g3 0-0 5.Ng2 d6 6.0-0 e5 7.d3 Cc6 8.Tb1 a5 9.a3 Cd4 10.b4 ab 11.ab c6 12.b5 Ng4 13.bc bc 14.e3 C:f3+ 15.N:f3 N:f3 16.D:f3 d5 17.cd cd 18.e4 d4 19.Cd1 Cd7 20.Nd2 Cc5 21.Tb5 Ce6 22.Cb2 Tb8 23.Txf

Negrul pare condamnat la o defensivă îndelungată, dar... urmează o lovitură de mare maestru... T:b2!! 24.T:d8 25.Td1 Ta8 26.h4 Taa2 27.Ng5 Nf8 28.Nf6 Nh6 29.N:e5 T:f2 30.D:f2 Ne3 31.D:e3 de 32.Te1 e2 33.d4 Td2 34.Rf2 Cd4 35.N:d4 și remiză! Egalitate perfectă, pe atunci, între cei doi viitori campioni de seniori, al lumii și al României.

Dacă peste „nemuritoarele” noastre se cam așternuse vîlul uitării, Adrian l-a spulberat cu isprava sa la fel de prestigioasă, pe care, fie-ne îngăduit să o spunem, grație talentului său excepțional, are datoria să o repete.

A fost singurul moment de cumpănă pentru Garri, în acest turneu prea simplu pentru el. „Acum 11 ani, la Campionatul Mondial din Franța, jucă bine - își aminteste Negulescu - însă la Dortmund a fost de-a dreptul fantastic, avea niște scilpiri extraordinare!” La întrerupta cu Arnason, de pildă, cu două poante a „întors” o poziție ca și „înmormintată”:

47.Rf1 Rd2 48.Nb5 Nf5 49.Cd5?? Nd3+! 50.N:d3 R:d3 51.Re1 a4 52.Rd1 a3 53.Rc1 Rc4! 54.Ce3+ Rb3 55.f4 Nc7 56.Rb1 a2+ 57.Ra1 Na5 58.Cd5 Nd2 și albul a cedat (0-1).

O dată cu surclasarea lui Arnason, a lui Akesson - cea mai bună realizare tehnică a sa - și a lui Tempone, nu i-a mai rămas decît să admire orașul și să trimită vederi acasă. Pentru el turneul lua sfîrșit cu cîteva runde mai devreme, ca de altfel și „maratonul” nostru pe urmele sale: „Restul este bine cunoscut: aur la Olimpiadele din Malta și Elveția, la Campionatul Mondial Universitar de la Graz, acasă la Frunze, la superturneele de la Bugojno și Niksici, la Interzonal, victorii în meciurile candidaților, cu Beliavski, Korcinoi, Smislov, Karpov, Karpov, Karpov la nesfîrșit, căci maratonul său continuă, spre cîine știe ce culmi neinventate încă...